

LÀM O'N CHIU O'N

Bắc-kỳ năm nay nước sông Nhị-hà lại lên to, xô dề Phi-liệt, thuộc địa hạt Vạn-Giang, tỉnh Bắc-Ninh, nước mông mênh tràn một phần tỉnh Bắc-Ninh và toàn hạt tỉnh Hưng-Yên, cũng quá nửa tỉnh Hải-dương. Những nơi bị lụt thời tỉnh-cảnh cực khổ lạ thường, không những nước lụt mà thời, chính đương khi lụt to là ngày 27 tháng 7 Annam, lại gió bão một đêm ngày, làm cho tánh mệnh tài sản của những miền bị lụt tại hại vô cùng.

Thấy tình-cảnh thế-thảm của dân bị lụt đó, Chánh-phủ đã đặt nhiều phương-pháp mà cứu-giúp; nào là lập sở dạng nuôi người già yếu, nào là phát tiền dụng châu-cấp cho những hàng dinh-trang túng đói, còn sự chưa đủ, lại cho phép di quyền tiền những nơi không bị lụt mà cứu giúp thêm, tức như hội Cứu-Tế Bắc-kỳ cũng đã xuất bao nhiêu tiền gạo ra mà giúp giúp. Lại còn những nhà phú hảo ở địa-hạt gần những nơi bị lụt đó, nghĩ đến tình-cảnh thủy-tai, có lòng muốn giúp đỡ những đồng-bào trong khổ-cảnh; mấy ông Danh-nhân xin phép Chánh-phủ lập hội Lạc-quyên, để hỗ-hỗ cho anh em Nam-kỳ, xuất tiền của để cứu giúp cho anh em bị lụt ngoài Bắc.

Nguyên người Nam-kỳ hay sốt sắng về việc nghĩa, năm 1915, xứ Bắc-kỳ xô dề Liên-Mạc, khi đó anh em Nam-kỳ cũng đã giúp được một món tiền khá lớn, rồi từ năm ấy tới nay, xứ Bắc-kỳ thường có bị lụt, thời anh em Nam-kỳ cũng thường thường góp tiền giúp đỡ, người xứ Bắc-kỳ cũng đã từng biết ơn anh em Nam-kỳ bao nhiêu lần.

Lần này chắc người Nam-kỳ đối sự lạc-quyên này, tình sốt sắng cũng không kém gì mấy lần trước kia. Song lại có ít người Bắc vào làm ăn buôn bán trong Nam, đối với sự lạc-quyên lần này hình như có ý ngưng ngáp, cho là một việc xấu-hở của xứ Bắc-kỳ. Nghe nói rằng: người xứ Bắc thỉnh thoảng lại đem những lời dè-dặt kêu rêu rên trong xứ Nam-kỳ về sự nước lụt, làm cho người Nam-kỳ nghe thấy mà chán tai, như là người Bắc thấy người Nam có lòng tốt, đã xin được một lần thời xin hoài không biết nể. Bởi câu chuyện ấy, cho nên những người Bắc-kỳ ở Nam-kỳ năm nay đối với việc quyền tiền đó, không giám cùng người Nam-kỳ cùng đi quyền trong Lạc-tỉnh, chỉ xin mấy cuốn sổ của Chánh-phủ để đi quyền tiền trong bọn người Bắc ở Nam thôi. Còn người Nam-kỳ thời chỉ như mấy Danh-nhân Nam-kỳ có-dòng được nhiều ít thể nào, mình không giám biết đến.

Ồ, người Bắc-kỳ nghĩ thế cho là sự xấu-hở, thời là chỉ lấy sự người Bắc phải xin tiền của người Nam làm hèn hạ mà thôi. Nhưng lấy tình thân ái ra mà nói, thời sự quyền tiền

này cũng là sự liên-lạc mới cảm tình của con nhà Việt-Nam, vì người Nam-kỳ với người Bắc-kỳ, kẻ địa-lý thời có chia ra làm hai xứ khác nhau, nhưng nơi-giống thì chỉ là một giọng máu-mùi Hồng-lạc, chứ có phải là chủ chà chủ khách nào đâu. Đã là người trong một giống nói, ở chung một đất nước, thì phải có tình thân ái với nhau, những sự bị, hoạn cùng nên cùng nhau cùng san sẻ, có lẽ nào anh em trong một nước, người chỗ này bị tai-nạn, mà người chỗ kia cứ làm thỉnh đi cho đành.

Vả chăng, anh em ở lần nhau trong khi hoạn-nạn là lẽ thường của nhân-loại, người chịu cái ơn của người thân ái mình làm ơn, thì chỉ nên cảm-kích và mỗi tình thân ái, chứ không nên lấy sự chịu ơn đó làm xấu-hở. Còn như người làm ơn thì bao giờ cũng lấy sự làm ơn làm một việc bổn-phận của mình nên làm; chỉ làm cho được xứng đáng bổn-phận thời mới yên lòng, chứ chưa mấy người đem việc làm ơn ấy ra mà kể lể cho người chịu ơn phải tủi-hỗ bao giờ. Bởi người ta bàm-thu huyết-tân của trời đất sanh ra, thì ai nghe thấy cái tai-nạn của loại người, bất cứ phát sanh ở đất nước nào, làm hại cho giống nòi nào, điều phải rừng mình sẵn lòng, san-hiộng thương xót. Bởi mỗi lương tâm ấy mà mới có sự cứu-hoạn phần-tai. Cũng bởi mỗi lương tâm ấy mà người mới được về-vang dòng-dức trên mặt-địa cầu. Không có lương-tâm ấy, thì khi gặp hoạn-nạn, cha bố con, tổ bố thầy, anh em xa nhau, vợ chồng lìa nhau, bè bạn không nhìn nhau, nhân-loại trên thế-giới có đâu được về-vang dòng-dức như ngày nay? Coi như nước Pháp có sự binh-biến, mà các nước đồng-minh phải san-hiộng vào mà giúp tiền giúp sức để đỡ cho khỏi cái nạn can-quan; nước Nhật có cái biến động, đất mà các nước lân-bang lại đặt đem tiền đem thuốc đến để cứu giúp cho qua khi bần-lữ. Nhưng sự đó ở nước Pháp, nước Nhật, có lấy sự chịu ơn làm xấu-hở đâu? mà người các nước làm ơn thì chẳng qua chỉ lấy cái chủ-nghĩa nhân-đạo để cứu nhau, chứ có lấy sự làm ơn tự-kêu-đầu?

Phương-chi nước ta, hơn 25 triệu đồng-bào san-hiộng trong một dải đất vô miền năm châu A-Tê-A. những người nào sanh trưởng về chòm sông Nhị-hà, thì thường bị ngập-lụt, mà những người sanh trưởng về chòm sông Cửu-Long, thì có nhiều sông-ngòi tiêu-tiểu, nên thường được yên-nghỉ làm ăn; tưởng những người Nam-kỳ đứng chỗ đất yên-lành mà đoái trông những người chỗ đất ngập-lụt kia, tất phải tự biết mình sung-sướng hơn, mà lấy sự lạc-quyên làm vui lòng. Câu chuyện xấu-hở đó, xin người Bắc-kỳ cũng không nên nghĩ ngợi làm chi.

Nguyễn-phúc-Đông,
N° 90, Boulevard Bonnard Saigon.

VĂN NỮ-GIỚI

NGÒ CÙNG LÀNG VĂN

Nếu em ra cầm viết mà viết mấy chữ phở bình, thì đâu không nói ra, ai cũng hiểu rằng không phải quyền tiểu thuyết của tay em viết ra đây.

Tuy quyền ấy để par Mlle Trần-Ai, nhưng em xin thưa thật rằng quá không phải của em, nhưng mà người ấy có viết ra mà để tên em cũng vô hại.

Vì cái tên Trần-Ai chẳng phải một nhà nữ sĩ có thính danh chi đó, mà người phải mượn tên để làm nôm - Cốt để tên ai được cho Ai có danh, nhưng mà thật em không dám chịu cái danh giả ấy.

Quyền tiểu thuyết vừa rồi đây, em được nhiều bức thư, người thì khen, kẻ lại chê. Nhưng em đã nói rằng không phải của em, nên đầu tiếng khen chê ấy không làm cho em rung động chút nào tất cả.

Ái ai cũng hiểu rằng người viết sách ấy mà để tên em, thì không ai khác hơn là người thân thiết của em vậy - Không lẽ em ra mà khen đối sự miêng mẽ đem phẩi đi chăng? Nhưng vì nhiều người nói còn khuyết điểm nhiều nên em xin ra một chào chư đọc giả mà thưa ít điều cho tường tất.

Có người nói quyền sách vẫn tất quá, em xin thưa rằng, vẫn tất thì có đến tất thật, chứ không đến đối quá.

Chữ người viết truyện muốn làm một cái gương răn đời, chứ hão hão mà hân-hỷ về đây.

Người thì nói tên Trần thực và giả họ Trần là anh em sao không tỏ cho rõ ra kết bạn hồi nào... Cái đó thật người bắt bẻ còn làm quá - Nếu nói ra đồng dài sự sách ấy trên trăm trường, lại việc đó cũng không cần kể ra cho lắm, vì Trần... đã có nói ra đồng học một trường lúc nào, cũng ở một xứ với nhau.

Người thì nói rằng Trần thực qua nước Nam làm gì cũng không thấy nói... Cái đó cũng lạ nữa - Người ta xem rồi ai cũng hiểu rằng quá mà có động cuộc dựng Trung-huê dân quốc chứ gì?

Lại có kẻ bắt bẻ rằng Trần thực không lo phận sự coi gì hân-hỷ về nước!

Trời ơi! lo sao được mà lo, người ta đã tỏ tường vì bị cái sát của chân giả họ Trần mà còn lo nổi gì được nữa.

Sức lực các vị vua chúa là lệnh thiên tử, còn Trời mà vì mệnh của con phải bị mất nước thay, huống chi một người như Trần thực mà chẳng phải việc kia sao được?

Truy-vương chẳng phải vì sắc của Đức-hệ mà thành một vị vua bạo ngược hay sao?

U-Vương vì ai...

Ngô-phủ ta chẳng phải vì sắc của nàng Tây-thị hay sao? Đông-Trắc, Lữ-Bố cũng vì ai mà phải tương tàn với nhau như thế.

Ái ai cũng vì Sắc mà ra vậy, đầu việc trọng-hệ cho đến thế nào cũng phải hư hại thay, huống chi Trần thực bắt bẻ cũng là một người như ai vậy chứ có khác nào đâu.

Nếu ta muốn phẩi bình, ít nữa phải có lòng đại độ mới được, chứ bắt bẻ từ chặc, sự cho người viết truyện

phẩi buồn tri ngã lòng đi chăng? Tiểu thuyết Tình mộng, thật hay, ông Nguyễn-Tường đã nói rồi, em không cần nhắc lại, chỉ cần có chỗ khuyết điểm, như nàng Yên-Tuyệt đã có tư tình với Trương-Xuân, thì có lẽ phải phòng trong dạ, vì sự cho thái nguyền bất kỳ - Hề có thái thời phải mất đường kính nguyệt, mình là phận gái, nhơn sao có thái đã gần ba tháng mà nhớ mị nói mới hay, được mình chết giặc... Chỗ đó rất lắm, nhưng mà mình phải biết rằng, trong một câu chuyện mà mình muốn nói với ai, tránh còn không khỏi lời thay, hướng chỉ là tác giả một quyền tiểu thuyết rất dài như « Tình mộng » đó vậy! Vậy ta nên chằm chằm mà bỏ qua còn hay hơn.

Có làm người xem truyện vừa cầm đến, đã chê rằng: truyện gì mà cứ nói việc tình thế hoài, nhảm quá!

Ồ! nếu viết tiểu thuyết mà chẳng có tình thế chi hết, đi không ai thèm ngó đến bao giờ. Mà viết truyện tình thế là lời thì thời chờ. Nếu nói ra thời truyện nào cũng có ái tình tất cả.

Bàn về quyền Mlle Hồng không được mà vậy, nhưng em nói không dặt dặt, thời có lại xin cho nó lại luôn thôi, như đọc giả lượng biết cho.

Nói về tiểu thuyết mà có Ái tình không đến đời đại cho tương lai xã hội vì chẳng phải là tiểu-thuyết tục tĩu, là lời.

Các nhà văn sĩ Lang-sa như ông Voltaire viết « la Princesse de Babylon » và « Zadi fete cũng có Ái tình tất cả.

Và quyền Manon Lescault của ông Abil Marcel Prévost cũng có tình thế vậy.

Vậy thì ta là người xem truyện, chứ có cần gì phải quá, e phải thiết cho nhà trước tác chăng ru?

Tóm lại viết tiểu thuyết không phải là dễ, nhưng ai muốn viết đưa cũng được, không sao, nhưng mà... là... cho đoàn em ngày sau đây phải mang khổ vì tiểu thuyết tình như nhớp đã rồi rất ra bộn bộn.

Nghĩ mà thương cho các nhà văn sĩ có danh, viết tiểu-thuyết làm gương trong sạch, nơi sáng cho đời, hèn vì ai dè đến, thành ra là lỗi; nên cũng ngẫm lại - Em nói lộn, không phải là không ai xem đến, không ai mua tới, thời có lẽ nhảm hơn - Vì họ cũng ưa đọc mà không ưa mua, báo-sao nhà trước tác dặng lo cho dặng?

Rất hết em xin thưa rằng quyền Mlle Hồng... vốn thiết chẳng phải của em, nhưng mà đầu ai tưởng cho Ai cũng được.

Còn em, nhơn lúc bãi trường rảnh rang phần sự, em có viết tiểu-thuyết tựa đề « Buộc ly-Hương » và « Vô oan-Trái » - và đây một quyền tiểu thuyết Lang-sa lấy tựa là « Sân ác-nước Đới ».

Em sẽ in ra, không phải là vì lợi, nhưng vì, theo ý em tưởng, 3 quyền ấy cũng là một cái gương sáng nên soi cho đoàn gái trẻ em vậy.

Mademoiselle Trần-Ai

DOÀN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

SÔNG TÌNH

Trời thanh gió mát, lũ mực-dòng lùa trâu về chường và đi về hát nghêu-ngao; mấy bạn học-sinh qua lại làng vắng nơi cánh đồng giành giật nhau một trái « banh » tròn; năm ba người quần xán thẩu hân, mình không mặc áo, vạt cước, ôm rơm đứng xem cười cười chỉ chỉ mấy á áo quần lam lự ngời dấp nước hồ nhiều của rất buồn bực; cảnh chiều ở chốn thôn-hương xa thành-thị như thế trông cũng lắm vẻ đẹp.

Bên cửa ngõ với một cỏ xuân xanh dôi tằm, tay bỗng đưa em ngó vội ra đồng mà nhìn cười. Thường thì nhơn sao có cùng không lấy chỉ làm em không chừng nhơn khi có hề miêng cười hoặc nhơn trang giận, thì về đêm đã lộ ra trước mặt, khiến ai trông thấy cũng ngỡ ngàng lòng. Có không trắng như da trứng gà sà, có không đen như sắc lông quạ lả. Có một cái duyên nói duyên cười là người sánh kịp. Có mặc áo lụa trắng, quần lân đen, đeo kiềng vàng tròn... phục sức không xa xỉ mà ra dân con nhà phú hộ. Có ấy là cô Cẩm-Nhung cháu ông Bá-hộ Hào ở làng Minh-Hương đấy.

Song thân cô khuất sớm, vợ chồng ông Bá-hộ cũng có làm, trăm bang vạn sự trong nhà đều giao một tay cô em sặc. Cẩm-Nhung cười nói với em rằng: Em thấy họ chơi đó không? Em đứng khước khước nghe em khước chỉ kêu ông Bạ-ty đến ông ăn thịt đi chứ, đủ dưng đây coi họ đã ban... Thời mà có u r u e mãi, kia lù chần trâu lùa trâu về đó, kia mấy chú đập bờ ruộng cũng vát về đó, kia tiếng chèo chèo của ông kều lòn bon bon chưa, em thì có em thấy có nghe không? Em đứng khước mà chẳng Danh nó cười, khước xấu lắm.

Cười nói tự nhiên lắm, tuy Cô có thể người lớn mặc dầu chỗ tánh có con con nít... Có dưng chỉ chỗ vật này vật kia để em thì vừa bả người trai cũng đồng lứa với cô, mặt: Áo xuyn, quần vải, đi dầy hạ đi dầy. Có muốn lui vào thì người đi bên tả liếc mắt nh n c, cặp con mắt rất tinh thần thẩu cả hồn phách có nên có dưng trên nơi ấy. Ồ! Cô là con nít mới lớn: có còn trong sạch như nước ở đầu nguồn, mà cặp con mắt như hai đóm lửa kia với dốt ruột có làm cho có dưng sao. Thân tình dục địa khéo mà dưng duyên nợ cho có bước vào? Có không phải có tài sắc phi làm mà trời gan ghê, mà có phải vương lấy duyên lấy nợ.

Hoặc duyên hoặc nợ ai cũng phải gặp, nhưng mà hồng mang bạc, càng tưởng đến lại càng thêm đau lòng, mắt muốn tuôn lệ. Có trông theo bà cụ ấy... Có thờ ra... ó vào nhà trao em cho đưa tờ giấy rồi ngồi trên ghế chống tay vào gối mà suy nghĩ.

Cậu trai ấy chẳng phải là, chính là người đồng-hương với cô. Cậu ấy là con trai thứ ba của ông huyện Trần-quốc-Đương lên Trần-quang-Ngọc mới đi tới nghiệp. Cậu vẫn con nhà trâm anh, nét banh cậu rất dưng dưng, bạn học của cậu chẳng ai bằng cậu cả.

Vì nét banh, vì tài học, vì dung nhan của cậu mà Cẩm-Nhung phải ngón lửa tình dốt tâm rất mạnh. Có không trái nết có không lang chạ mà hồng nhơn gặp phải cảnh-ngộ thỉnh linh như thế là tự số trời!!!

Mấy ngày có văn sâu tư mẩn diện, hoặc đi hoặc đứng dưng dưng sống sờ sờ, trong nhà ai cũng lấy làm lạ, hỏi có thì có gượng cười gượng nói cho qua buổi t'oi.

Bữa kia có ngồi dựa cửa sổ xem non than thẩn rằng: « Hoa vi hoa, ta cũng như người mà sao ta mãi buồn bực như vậy? Ta chưa khi nào sâu tư như lúc này thật khổ tình mạnh hơn cả các đau khác, vì chữ tình mà ta phải như chết rồi, như điên thật.

Ta thắm thương trọn trọn người, mà người có biết lòng ta chăng? Người có tình ý chi chăng? Hoa vi hoa, người hãy làm ơn tỏ cho ta biết với...

Có nghe động tiếng chơn đi có vội vàng dẩu nét âu sầu giả màu vui vẻ, đến mở cửa thì ra là con Hà. Con Hà này ở nhà có đã hai năm không, lanh qui quyết làm chuyện chi của ai, nó cũng biết mà việc chi của ai nó cũng hay cả. Nhựt sự khôn lanh ấy mà được nhiều người thương.

Cẩm-Nhung hỏi: Hà, mi đi đâu đó? - Thưa cô, có một chuyện kỳ quạ tôi muốn nói thật nhưng sợ có rầy lắm.

- Có chuyện chi cứ nói đi, phải thì nghe còn không thì thôi chứ không rầy đâu.

- Hồi này tôi đi chợ tôi có gặp cậu... Cẩm-Nhung có một mà trong bụng ước thầm Quán-Ngọc, tưởng đến nơi hồi: Cậu nào?

- Thưa cậu ba con huyện Trần... Cậu thấy tôi, cậu bước đến hỏi thăm có.

- Sao lại hỏi thăm tôi? - Cậu nói hôm trước cậu thấy có đứng trước cửa cậu muốn lại nói chỉ chỉ đó nhưng cậu ngại có hai cậu con quan Quán-Đạo...

- Mi khéo nhiều chuyện, sao mi không đi lại đừng làm chi cho người ta nói dưng dưng.

- Thưa cô, tôi muốn đi cậu lại nắm tay tôi mà rằng: « Tôi nhơn em một việc, em rằng giúp tôi xong rồi tôi sẽ thưởng cho. » Cậu đưa cái thơ cho tôi đây tôi đem cho cô.

Tôi từ chối mấy phen nhưng cậu này nít quá...

- Rồi mi có lấy thơ của người ta không? - Cậu này nít quá nên tôi cảm lòng không dưng... cậu có tình với cô như thế nghĩ cũng đáng thương.

- Mi đem thơ trả lại cho cậu, nói rằng tôi không nhận.

- Có lấy xem thử cậu nói gì rồi trả lại cũng được.

- Không! Ông bà hay đi ợc thì mi chết bấy giờ.

- Ông bà chẳng hay đâu... tôi tưởng cậu Quán-Ngọc với cô xứng làm chồng... Cậu là con quan lại mới đậu tới nghiệp, hai tháng nữa cậu lại đi Hà-nói học, ngày sau cậu cũng nên danh.

- Tôi cũng biết như vậy, nhưng phần m nh là gái... lãnh thơ của cậu cũng khó coi lắm.

- Họ gởi thơ cho mình chứ mình gởi cho họ sao mà sợ, tôi đồ cô ý: tự của cậu làm. Cậu tánh đi để cho không ai được.

Cẩm-Nhung chỉ sợ thẹn mặt chứ trong lòng vui mừng lắm, được tin này cũng như uống mấy ly rượu sấm. Có nói: thế thì mi đưa thơ coi.

Con Hà lấy thơ đưa cho Cẩm-Nhung, Cẩm-Nhung cầm xem:

Thưa cô,
« Trộm thấy dung nhan thắm ngọc công-hành của cô, tôi sanh một mối cảm tình rất lớn. Muốn nói nhưng mang ngại ngại, đối với một gái đức hạnh như cô, lại càng khó khăn hơn tôi muốn phẫn. Ngày đêm mơ ước trông tưởng có làm, nhưng không biết làm thế nào được hầu chuyện cùng cô được, có dè mắt đến. Càng nhiều nỗi khổ bao nhiêu, mới tỉnh lại càng lớn bấy nhiêu, tôi bỗng chốc như mang phải bệnh tương tư.

Đành báo viết mấy hàng thăm cô xin cô ra ơn ngó đến kẻ hèn này cứu khổ khỏi bệnh tật dục có rất lớn. Danh giá tôi ở trong tay cô, xin cô, hoặc giữ bức thơ hoặc giao lại cho tôi chờ đứng cho ai biết.

Nay kính
Trần-quan-Ngọc

Cẩm-Nhung đọc xong ngời nhìn bức thơ mà mắt muốn ướt lụy, mừng quá mà hòa khước.

Có tưởng người mà người cũng dưng y thì chất là duyên nợ chỉ đây chăng? Có chỉ tưởng vào chữ duyên trời định mà thôi.

Có dưng con Hà phải kín miệng chẳng dưng nói cùng ai câu chuyện ấy cả.

Cuộc thi vô rất kịch liệt

Tối thứ năm 23 octobre, lại dưng họp Mối Saigon (Place Eugène Cuniac) xé có cuộc đấu vô kịch liệt. Những tay đánh vô kịch liệt. Những tay đánh vô toàn là những tay có tiếng ở thế giới. Thiết tưởng hôm ấy ai cũng nên đi coi cho dưng.

Chén thuốc độc

Bắt đầu từ mai trở đi, tại bôn-báo, có bán vô hát ông bà nào muốn coi liền « Chén thuốc độc », xin lấy vô sớm, kéo hết chỗ ngồi.

GIÁ CHÉ

Hạng nhứt	3 800
— nhì	2 000
— ba	1 500
— tư	1 000

XUỐNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CÁN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

HÀNG TẠO NĂM 1900
Xưởng chính tại LAUTHIEN (THUĐAUMOT) Quai 4. Outrey
Đường mé sông chợ đi ra

Tiệm NGÀNH CỎ TRƯỞ ĐỒ MÓN

1. Tại Mỹ Tho đường mé sông, nơi bến tàu và xe hơi; 2. Tại Cần Thơ đường mé sông, ngay cửa tàu khách-tri; 3. Tại Trại Trại đường cái, ngay Tòa-bà; 4. Tại Rạch Giá đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng này có đóng tất cả đồ thủ công, sắt, thép, đồng, nhôm, v.v. theo yêu cầu của khách hàng. Đồ đạc, đồ dùng, đồ chơi, đồ trang trí, đồ gia dụng, đồ công nghiệp, v.v. đều có thể đặt làm tại đây.

Kính mời quý khách đến xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

ĐÔNG-NAM-MỸ

Chuyên bán các loại giày da, giày vải, giày cao gót, giày dép, v.v. theo yêu cầu của khách hàng. Đồ đạc, đồ dùng, đồ chơi, đồ trang trí, đồ gia dụng, đồ công nghiệp, v.v. đều có thể đặt làm tại đây.

Kính mời quý khách đến xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

THUỐC RỜI VÀ THUỐC VÂN

DIANA

THUỐC VÂN

MONDIA

Ấy là thủ thuốc thật tốt hủi đã ngon, mùi lại thơm, chẳng khô cổ. Nếu chưa dùng thì sẽ bằng lòng.

Có một mình hãng Etablissements DUMAREST d'Indochine Saigon và Phnom-Penh làm Đại lý

Một thuốc thật quý, rất cần cho châu thổ, vì nó có thể chữa được nhiều bệnh, như: đau bụng, tiêu chảy, tả, v.v. Nếu dùng đúng cách, nó sẽ đem lại lợi ích rất lớn cho sức khỏe của bạn.

Kính mời quý khách đến xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

F. MARTY

116, Boulevard Charner - SAIGON

Solerles - Dentelles - Broderies

Laine blanche et couleur

Tolles - Grottonne et batiste pour lingerie

Velours et Solerles pour robes

Soie d'Alger pour broder

Tissus et rideaux pour ameublement

Serviettes de toilette

Expéditions dans l'intérieur

NAM-THUAN-AN

M. NG-CHIỀU-THÔNG

ở góc đường Bonnard và đường Palikao

Dây thép nối số 729

Dây thép thường: Thông Cholen

Bình thủy

Máy xay chạy bằng motor điện-khí

tính hảo.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

ở tại đường Viénot số 40 gần chợ Saigon mới.

HUYNH-VÂN-NHUNG, kẻ-nghiệp.

Làm và bán đồ thủ công theo kiểu truyền thống, như: đồ gỗ, đồ sắt, đồ đồng, v.v. Đồ đạc, đồ dùng, đồ chơi, đồ trang trí, đồ gia dụng, đồ công nghiệp, v.v. đều có thể đặt làm tại đây.

Kính mời quý khách đến xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

Vinh-Sanh

43-51 Boulevard de la Somme Saigon

Có tại bốn hiệu VINH-SANH ở đường cái Boulevard de la Somme số 40 và 51 gần chợ cũ Saigon:

1. Thợ họa hình và chụp hình rất tinh-thần, khéo léo, dùi dùi chẳng hề phai lợt và đủ kiểu.

2. Nhào làm ra to (agrandissement) tự như người sống chẳng sai.

3. Trồng răng theo thói-thức người Langsa, giá đã rẻ mà lại chắc chắn. Bịch răng bằng vàng: vàng tây hay là vàng Annam rất thanh lịch.

4. Các thứ thuốc, giấy và đồ phụ tùng trong cuộc họa hình. Có bán cả và bán lẻ các thứ thuốc bán Thượng-Hải và bên Trung-Huê gọi lại (Thuốc của mấy thầy có danh tiếng xưa nay). Cũng có bán các món hàng-hóa bên Đại-Pháp đem qua luôn luôn.

Kính mời chủ quý-vị đến tiệm tôi mua đồ thủ công cho tôi nên cuộc thương trường. Tiệm tôi mua bán thiệt tình chẳng hề xảo trá; cách tiếp rước quý-vị một cách khiêm-nhường. Xin quý-vị đoái lòng, ngàn năm tôi ghi nhớ.

VINH-SANH, Cẩn cáo.

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM & L. LUC PRERES

Đường Pellerin môn bài số 142-144 SAIGON

Bốn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tô-sắc đồ kiểu.

Rèn sắt bóng và các thứ kim khí rất huân lệ.

Sửa ống và đồ các thứ kim khí.

CHUYÊN NGHIỆP - Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, v.v. v.v. dùng máy điện mài thật bén. - Soudure Autogène.

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu và làm thường và đúng chủ.

RÈN GIƯỜNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUẾ-VIÊN

LÀM ĐỒ HẰNG BÁT

Cửa ngõ rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu đủ màu.

Làm kiểu huân lệ và kiểu thường, ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thân-lội (paratonnerre) chống sét và sửa máy móc xe hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-Tinh

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

TRUONG-THAI-TRU

Chỗ nhơn

NAM-CHAU KHACH LAU

Rue Amiral Courbet Saigon số 20 và 22

Phòng sạch sẽ, mát mẻ, đồ ăn thức uống rất ngon, giá cả rất rẻ.

Quý khách đến đây ăn uống, nghỉ ngơi, vui chơi, v.v. đều được phục vụ chu đáo.

Có xe hơi, tiện cho quý khách khi muốn du lịch.

Lâm-quang-Roi, Chủ-nhiệm

TIỆM ĐÔNG XE

Sở xe và bán đồ phụ tùng

đường Lacro môn bài 99 và 101 (Đông-bộ) Saigon

Tên-và-Huê, chủ-tiệm

Kính mời chủ quý khách đến đây xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

Bánh Quốc Nữ

Lâu đời nổi tiếng về bánh, kẹo, v.v. Đồ đạc, đồ dùng, đồ chơi, đồ trang trí, đồ gia dụng, đồ công nghiệp, v.v. đều có thể đặt làm tại đây.

Kính mời chủ quý khách đến đây xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

PARQUE DE GASQUES FANTAISIE

Vente en gros et détail

GRAVURE

sur MÉTAUX et MARBRE

TIỆM

LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỂ

Bán cả và bán lẻ

Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bạc, đồng và bán cả con-thực

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI

TRẦN-QUANG-NHIỆM

200, đường d'Espagne Saigon

Bán đèn đèn, đèn bàn, đèn treo, v.v. Đồ đạc, đồ dùng, đồ chơi, đồ trang trí, đồ gia dụng, đồ công nghiệp, v.v. đều có thể đặt làm tại đây.

Kính mời chủ quý khách đến đây xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

LES BONNES CONSERVES FRANÇAISES

CASSEGRAIN

SIMPOSENT PARTOUT

QUALITÉ SUPÉRIEURE - COUT EXQUIS

Les denrées des toutes les Epicerie et à dévau tele:

L. JACQUE & Ce

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefebvre N° 36-38 SAIGON

THUẬN NGUYỄN

VỀ VIỆC RÀM MÁY XAY LÚA GẠO

Đã lắp đặt 10 cái nhà máy xay lúa gạo, mỗi cái có công suất 100 tấn, ở các tỉnh: Đồng-Pháp, Cam-bốt, Lào, v.v. v.v.

Kính mời chủ quý khách đến đây xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

NHÂN CON-BEO MÀU ĐỎ

Rượu Chác Đỏ "Rivesalles"

VIN ROUGE SUPÉRIEUR

Rượu Chác Trắng "Courtalet"

VIN BLANC SUPÉRIEUR

Tốt thượng hạng và ngon hơn các thứ rượu khác.

Chư-tôn có mua rượu chác hoặc đỏ hoặc trắng, hãy nài cho dạng nhân « CON-BEO » màu đỏ, nhẩy trên thùng « BA-RIT » màu vàng như trên đây vậy, mới là rượu chác thiệt tốt, thiệt ngon của Bồn-hàng, kéo làm thứ giá mại tốt tiền mà vô ích.

Cờ gởi-bán, tại Saigon-Cholon và khắp cả Lục-Tinh; Tiệm nào đều có trữ bán sỉ và bán lẻ.

HÒA-SANH

HÀNG XE-CHƠI ĐUA BỘ HÀNH BENTRE-BATHI

Kính mời chủ quý khách đến đây xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

THI-THO

Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VÂN-THOM

Bijoutier, ancienne Maison de NGUYỄN-VÂN-THOM

N° 13 rue Schröder Saigon

Kính mời chủ quý khách đến đây xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

HOTEL DE CHOLON

Tân-Long lữ-quán

Kính mời chủ quý khách đến đây xem mẫu, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép từ: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lauthien.

